

Najhujši sovražnik gozdov je pa vender človek. Z vsakim letom se manjšajo gozdi, in skoraj bi jih bilo konec, ako bi oblastva ne posegla v pravico posameznikov. Kjerkoli je bilo denarjev treba, moral ga je gozd pridobiti. Bukve, hrasti in smreke so padale in šle v tujino za denar. A s takim ravnanjem ni posestnik samó sebi napravil škode, temveč tudi svojim rojakom in sosedom.

Kako lepo lesovje je bilo kdaj na Krasu. A prišli so Benečani in začeli sekati les. Blizu morja je bilo, zato so šli kraški gozdi po vodi. Skalnate goličave pa pričajo zdaj o velikem siromaštvu, v katerem so ljudje po kočah, katerih strehe so s kamenjem obložene, da jih burja ne odnese za pregreške lákomih tujcev.

Branimir.

Prirodopisno-natoroznansko polje.

Veverica.

Kdo je ne pozna vesele in lehkonožne veverice, óne spretné in žive živalce v našem gozdu, ki nikdar ne miruje, ki je vedno pripravljena na dir in skok. Le poglej jo, kako urno skače z veje na vejo, z drevesa na drevo, da se marsikateri zajček ustraši ter jo ves preplašen pobriše iz svojega mirnega zavetišča, nevedoč, da ga nihče drug ne vznemirja nego živahna in razposajena veverica, ki skazuje svoje spretnosti in umetelnosti. Veverica ima kaj lep

kožušček in dolg, metlast, na dvoje razčesan rep. V svojem razposajenem, burkastem vedenji, mislil bi človek, da ima smešno opico pred seboj. Veverica je zelo nemirna živalca, nikoli ne more biti dolgo na istem mestu, vsak čas si najde novega opravila. Zdaj pripleza doli po deblu, poskoči sèm, poskoči tjà, povoha to, povoha óno ter se plaho ozira na vse strani. Ako najde kak lešnik, hitro sede na zadnji nogi, privihne rep, prime s prednjima nogama lešnik ter ga začne dolbsti in sukati na vse strani. A to ne traja dolgo. Kmalu ga spusti in se začne lizati in umivati, potlej ga zopet popade in zoblje sladko jedrce iz njega. Nù, če le kaj zaškrtné blizu nje, vrže ga proč in kakor blisek šine po smreki v gosto krošnjo. A veverica je samó po dnevi tako živa in to samó ob lepem vremenu, ob deževji in v velikej vročini pa leži mirno v svojem gnezdu. Njena hišica je navadno kje na visokem drevesu mej rogovilami, redko kdaj v kakem duplu. Iz vejice in mahú je prav umetno spletena in notri prav ugodno in mehko nastlana.

Mlade veverice postanejo prav krotke in domače. Ljudje jih imajo radi v kletkah, ker so čiste in smešne v svojem vedenji.

